

งานวิจัย	การพัฒนาการช่วยจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์โดยกิจกรรมการใบ้คำ (ใบ้หัวต่อท้าย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวอัญชลี เรียงหา
ตำแหน่งผู้วิจัย	ครูผู้สอน
วุฒิการศึกษาผู้วิจัย	ศิลปศาสตรบัณฑิต
สถานศึกษาที่สังกัด	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ
ช่วงเวลาที่ทำวิจัย	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558
ลักษณะกลุ่มงานวิจัย	วิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การพัฒนาการช่วยจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์โดยกิจกรรมการใบ้คำ (ใบ้หัวต่อท้าย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2/2558 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน เรื่อง ส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทย ในวิชามัคคุเทศก์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 โดยกิจกรรมการใบ้คำ (ใบ้หัวต่อท้าย) 2) เพื่อหาประสิทธิภาพการเรียน เรื่อง ส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทย ในวิชามัคคุเทศก์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 โดยกิจกรรมการใบ้คำ (ใบ้หัวต่อท้าย) 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังการเรียนรู้อยู่โดยกิจกรรมการใบ้คำ (ใบ้หัวต่อท้าย)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวน 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย 1) ใบความรู้ เรื่อง ส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์ 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับการประเมินผลการจัดการเรียนรู้อยู่ก่อนและหลังเรียน เรื่อง การจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 7.50 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 37.50 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 14.69 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 73.44 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยมีผลการพัฒนาการของคะแนนระหว่าง 4 – 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.00 – 50.00 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนเรื่อง การจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์ โดยใช้กิจกรรมการใบ้คำ (ใบ้หัวต่อท้าย) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพได้เปิดสอน 5 แผนกคือ แผนกบัญชี การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ แผนกบริการธุรกิจโรงแรมและแผนกการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนที่เรียนแผนกการท่องเที่ยวทุกคนจะต้องเรียนวิชามัคคุเทศก์ ความสำคัญของวิชานี้คือ นักเรียนควรบรรยายเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวได้ โดยเฉพาะวัดและวังซึ่งประกอบไปด้วยประวัติของสถานที่และสถาปัตยกรรมไทยในรูปแบบต่าง ๆ

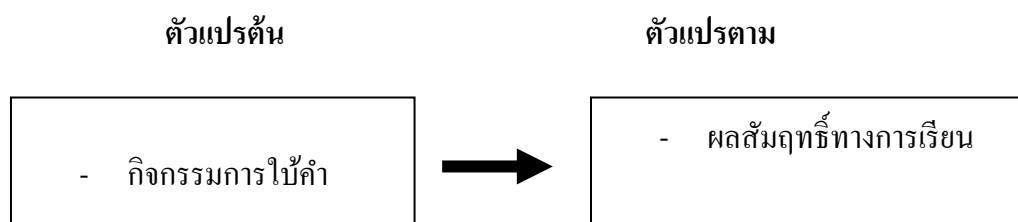
ผู้วิจัยในฐานะครูสอนวิชามัคคุเทศก์ พบว่านักเรียนที่เรียนวิชามัคคุเทศก์ ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 แผนกการท่องเที่ยว โดยนักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียน เรื่องการจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้คิดหาวิธีการที่จะนำมาแก้ไขปัญหาการเรียนดังกล่าวเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาจึงได้นำกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการไปคำเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนเพราะการเรียนโดยวิธีดังกล่าวจะช่วยพัฒนาและแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียน รวมทั้งยังสร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเองที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น และช่วยให้บรรยากาศในการเรียนมีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนมีบทบาททางการเรียนมากขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองด้านอื่น ๆ ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน เรื่อง ส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทย ในวิชามัคคุเทศก์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 โดยกิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย)
2. เพื่อหาประสิทธิภาพการเรียน เรื่อง ส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทย ในวิชามัคคุเทศก์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 โดยกิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย)
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังการเรียนรู้โดยกิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย)

กรอบแนวคิด

สมมติฐานของการวิจัย

1. หลังการสอนโดยใช้กิจกรรมการใบ้คำนักเรียนมีความสามารถในการจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยเพิ่มขึ้น
2. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการใบ้คำ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ (70/70) (ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ 2520 : 136-142)
3. ความพึงพอใจของผู้เรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการใบ้คำ(ใบ้หัวต่อท้าย) เพิ่มขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะมีดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของผู้เรียนเรื่อง ส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทย วิชามัธยมศึกษา ที่ได้จากการสอบก่อนเรียน-หลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการใบ้คำ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1
2. กิจกรรมการใบ้คำ (ใบ้หัวต่อท้าย) หมายถึง ให้นักเรียนทำกิจกรรม จากคำศัพท์ที่เตรียมไว้เกี่ยวกับสถาปัตยกรรมไทย พร้อมบอกความหมายหรือใช้ท่าทางประกอบแต่ห้ามพูด คำศัพท์คำนั้นออกมา โดยใช้กิจกรรมการใบ้คำ (ใบ้หัวต่อท้าย) คือ การแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ และให้ผู้ที่เริ่มเป็นกลุ่มแรกออกมาทั้งกลุ่มโดยสวมหมวกเก็บที่นักเรียนเตรียมมาคนละ 1 ใบและสวมทุกคน โดยคำศัพท์จะติดอยู่บนหน้าหมวกของแต่ละคน และให้คนที่อยู่คนแรกออกมาอยู่คนละฝั่งกับแถวของตัวเอง เป็นผู้ตอบและคนตรงข้ามเป็นผู้ใบ้ เมื่อเพื่อนตอบถูกให้คนตอบถูกหรือตอบไม่ได้ไปต่อท้ายแถว คนถัดมาขึ้นฝั่งตรงข้ามและเพื่อนคนถัดไปเริ่มใบ้คำ ทำกิจกรรมการใบ้คำภายในระยะเวลาที่กำหนด
3. สถาปัตยกรรมไทย หมายถึง ศิลปะการก่อสร้างของไทยอันได้แก่ โบสถ์ วิหาร เจดีย์ และพระปรางค์ เป็นต้น
4. ส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทย หมายถึง โครงสร้างหรือองค์ประกอบของ อุโบสถ วิหาร เจดีย์ และพระปรางค์ เป็นต้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Eysenck, Arnold and Meili (1972 อ้างถึงในพัฒนาพงษ์ สีทา, 2551 : 31) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนโดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคล โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้จากการทดสอบ เช่น การสังเกต

หรือการตรวจการบ้าน หรือเกรดของการเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อนและระยะเวลา หรืออาจวัดด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

Good (1973 อ้างถึงใน วิษา สำราญใจ, 2552 : 20) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงความรู้ที่ได้รับ หรือทักษะที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ครูผู้สอนให้ หรือคะแนนที่ได้จากการทดสอบ

พัฒนาพงษ์ สีกา (2551 : 32) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคล ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเนื่องจากได้รับประสบการณ์โดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสามารถประเมิน หรือวัดประมาณค่าได้จากการทดสอบหรือการสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง

1.2 ลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีหลายลักษณะ โดยจะกล่าวถึง 2 ด้าน ดังนี้ (อุทุมพร จามรมาน, 2535 อ้างถึงใน วนิตา ดีแป้น, 2553 : 22)

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมอง ประกอบด้วย ด้านความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมินความสามารถ
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านจิตใจ เป็นสิ่งที่มองไม่เห็น โดยขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคล โดยสามารถแบ่งออกเป็นลำดับขั้นของการเรียนรู้ โดยเริ่มต้นจากขั้นของการเปิดใจยอมรับรู้สิ่งต่าง ๆ ขั้นของการแสดงออกต่างสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับรู้ ขั้นของการรับรู้คุณค่าของสิ่งที่รับรู้ ขั้นของการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่รับรู้แล้วบันทึกไว้ในสมอง และขั้นสุดท้ายคือขั้นของการแสดงลักษณะนิสัยของแต่ละคนออกมา

1.3 องค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Anastasi (อ้างถึงใน ขนิษฐา บุญภักดี, 2552 : 8) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จทางการศึกษาได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1) องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Intellectual-Factor) เป็นความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผลมาจากการสะสมของประสบการณ์ต่าง ๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด โดยความสามารถเหล่านี้วัดได้หลายแบบ เช่น วัดความถนัดทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการแก้ปัญหา สมรรถภาพทางสมอง เป็นต้น ซึ่งองค์ประกอบด้านสติปัญญาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2) องค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญา (Non Intellectual-Factor) เช่น เพศ อายุ แผนการเรียน อันดับการเลือก รายได้ของบิดามารดา นิสัยในการเรียน เจตคติในการเรียน ตลอดจนสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา เป็นต้น

1.4 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วนิดา ดีแป้น (2553 : 24) ได้กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลการเรียน คือกระบวนการตรวจสอบผู้เรียนว่าได้พัฒนาไปถึงจุดหมายปลายทางของหลักสูตรและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นไปตามที่กำหนดหรือไม่ รวมทั้งเป็นสิ่งที่ทำให้ทราบว่าผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด โดยการวัดและการประเมินผลการเรียนมีจุดประสงค์คือ การจัดตำแหน่งเพื่อเป็นการวัดว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้หรือทักษะเพียงพอหรือไม่ ซึ่งจะทำให้ทราบจุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียนเป็นการประเมินพัฒนาการของเด็ก แล้วนำไปทำนายเพื่อเป็นการแนะแนวทางในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อไปประเมินค่าซึ่งจะกระทำเมื่อการสอนสิ้นสุดลง

ไพศาล หวังพานิช (2526 อ้างถึงใน ขนิษฐา บุญภักดี, 2552 : 9) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถ หรือความสำเร็จในการเรียนของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอบ ดังนี้

1) การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติ หรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าวในรูปการกระทำจริงให้ออกมาเป็นผลงานได้โดยใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ

2) การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาอันเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้โดยใช้ข้อสอบสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์

การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-Assisted Learning)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543: 63-67) ได้นิยามการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยเหลือเพื่อน หมายถึงการเรียนการสอนที่รวมเอาหลักการเรียนแบบร่วมมือเข้าร่วมกับการเรียนเป็นรายบุคคลมาเป็นการเรียนเป็นกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละคนจะมีชุดการสอนคนละชุดเพื่อศึกษา เนื้อหาเดียวกันให้นักเรียนในกลุ่มทำการศึกษาและเรียนรู้ร่วมกัน เมื่อนักเรียนคนใดคนหนึ่งมีปัญหาในการเรียนก็ปรึกษาหารือกับเพื่อนในกลุ่มได้ ครูผู้สอนจะให้ความเป็นอิสระแก่นักเรียนในการหาความรู้จากเพื่อนในกลุ่ม

หลักการสอนแบบ กลุ่มช่วยเหลือเพื่อนประกอบด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 64 ; อ้างอิงมาจาก Slavin. 1990 : 83)

1. ครูควรเป็นผู้มีบทบาทน้อยที่สุดในการจัดการและตรวจสอบผลงาน
2. ในการสอนกลุ่มย่อยครูไม่ควรใช้เวลาเกินกว่าครึ่งหนึ่งของเวลาทั้งหมด
3. ควรเป็นวิธีการเรียนที่ง่าย
4. มีการกระตุ้นให้เด็กมีความกระตือรือร้นในการเรียนไม่ปฏิบัติลัดชั้นตอน

5. ควรมีการตรวจสอบเป็นระยะ เมื่อเวลานักเรียนมีปัญหาจะได้ให้คำแนะนำที่เหมาะสม
6. นักเรียนสามารถที่จะตรวจสอบหรือเปรียบเทียบงานของตนกับเพื่อนของนักเรียนได้ด้วย
7. ควรจัดกลุ่มนักเรียนให้มีสถานที่ใกล้เคียงกัน เพื่อให้ให้นักเรียนแต่ละคนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนแบบนี้
8. ควรเป็นวิธีง่ายทั้งครูและนักเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุภาพร แจ่มศรี (2552) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชี กิจการพิเศษ ระดับชั้น ปวช2/2 แผนกวิชาการบัญชี โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน จากการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาการบัญชีสำหรับกิจการพิเศษ เรื่อง การบันทึกรายการปรับปรุงบัญชี และการจัดทำงบการเงิน ของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วย เพื่อน สูงกว่าก่อนใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัญชลี อินสมพันธ์ (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้โปรแกรมประมวลผลคำโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 (TI201) วิทยาลัยเทคโนโลยีพาชีพและบริหารธุรกิจ จำนวน 26 คน สำหรับการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียน เรื่องการสร้างกราฟ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ของนักศึกษามีค่าเท่ากับ 8.59 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42.88 และค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ของนักศึกษามีค่าเท่ากับ 15.23 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 76.15 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยมีการพัฒนาการของคะแนนระหว่าง 2-11 คะแนน คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.00-55.00 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนเรื่องการสร้างกราฟโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น ทำให้สรุปได้ว่า การใช้แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน จะทำให้เราเห็นการพัฒนาการของนักเรียน และการเรียนแบบใช้กิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย) ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 16 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
  1. ตัวแปรอิสระ

- กิจกรรมการไปคำ
- 2. ตัวแปรตาม
  - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
  - ความพึงพอใจของผู้เรียน โดยกิจกรรมการไปคำ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่อง การพัฒนาการช่วยเหลือจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับมรดกเทศก์โดยกิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย) ใช้แบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
2. แบบประเมินความพึงพอใจ ทางผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการไปกิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย) ตารางผลคะแนนการทดสอบและตารางบันทึกคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
3. ใบความรู้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชามรดกเทศก์ของนักเรียน ระดับ ปวช. 2/1 จำนวน 16 คน

ขั้นเตรียมการสอน ผู้สอนได้เตรียมแผนการสอน โดยใช้วิธีการสอนกิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย) ซึ่งกระบวนการการทำแผนการสอน ได้ดำเนินการโดย

- วิเคราะห์ผู้เรียน
- วิเคราะห์เนื้อหา
- ออกแบบกระบวนการเรียน โดยเลือกกิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย)
- เตรียมกิจกรรมการไปคำ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ
- เตรียมสื่อและอุปกรณ์การเรียน
- วางแผนประเมินผลการเรียนรู้

ขั้นสอน มีการนำเข้าสู่บทเรียน การสอนตามบทเรียน

สร้างแบบสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับ

- ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 20 ข้อ
- บอกคะแนนนักเรียนและแจ้งถึงเกณฑ์ผ่าน จะต้องผ่าน 70 %
- จัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมการไปคำ

- ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) จำนวน 20 ข้อ
  - บอกคะแนนนักเรียนและแจ้งถึงเกณฑ์ผ่าน จะต้องผ่าน 70 %
- วิเคราะห์ผลทดสอบ สรุปผลการวิจัย และเขียนรายงานการวิจัย
- หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เพื่อหาระดับคะแนนของนักเรียน
  - หาค่าร้อยละ
- รวบรวมผลคะแนนจากการทดสอบและตารางบันทึกคะแนน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหารค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีสูตรดังนี้

$$1. \bar{x} = \frac{\sum fx}{n}$$

$$2. \bar{x} = \frac{y-x}{f-x} \times 100$$

ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคนในกลุ่มทั้งหมด

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N-1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

$\sum$ แทน ผลรวม

หาความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย)

ผู้วิจัยจึงกำหนดระดับความพึงพอใจ โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ซึ่งแต่ละลำดับมีค่าคะแนนแตกต่างกัน 0.80 คะแนน (ลิเคิร์ต (Likert technique) ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงช่วงคะแนนเฉลี่ยและการแปลความหมายข้อมูล

ช่วงค่าคะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมายระดับความพอใจ
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

ตารางที่ 2 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนระดับความพึงพอใจ

ช่วงคะแนน	ระดับความพึงพอใจ
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการช่วยจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับมรดกเทศก์โดยใช้กิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย) เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาทางการเรียน โดยผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน นำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ผ่านร้อยละ ตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ก่อน-หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย)

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการไปคำ

ตารางที่ 1.1 แสดงการวิเคราะห์ผลการใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ที่	ชื่อนักศึกษา	คะแนน Pre-test (20คะแนน)	ร้อยละ	คะแนน Post-test (20 คะแนน)	ร้อยละ
1	นายสิทธิพันธ์ แก้วเนตร	6	30	16	80
2	นายธนพล สูดเลิศศิลป์	10	50	17	85
3	นายกัลย์พล อุดมสุข	5	25	14	70

4	นายกวีต บุญเมฆ	8	40	15	75
5	นายชัยโย อางอ่อนศรี	6	30	14	70
6	นายรัฐพงษ์ พันธุ์งาม	5	25	13	65
7	นายจักรกฤษณ์ มะหะหมัดจำเจริญ	8	40	16	80
8	น.ส. กนกวรรณ อางน้อย	8	40	14	70
9	น.ส.บุตรีศดี สิทธิโชติ	8	40	15	75
10	น.ส.กัลญา ศรีพลพา	10	50	14	70
11	น.ส. จินพิชญชา ทัดทองคำ	10	50	16	80
12	น.ส.ศิริพร บกหมื่นไวย	8	40	14	70
13	น.ส. เกศรินทร์ อนุชัย	10	50	17	85
14	น.ส.รวิกานต์ กระจัก	6	30	16	80
15	น.ส.ประภาพรรณ คงเกตุ	8	40	14	70
16	นายถิรวิษณุ พวงบุญ	4	20	10	50
	รวม	120	600.00	235	1,175.00
	$\bar{X}$	7.50	37.50	14.69	73.44

จากตารางที่ 1.1 พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนในเรื่องการพัฒนาการช่วยจำส่วนต่าง ๆ ของสถาบันศรกรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับมัลลคทุเทศก์ โดยกิจกรรมการไปคำ ของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 7.50 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 37.50 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 14.69 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 73.44

ตารางที่ 1.2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลจากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยกิจกรรมการไปคำ

ที่	ชื่อนักศึกษา	Pre-test (X)	Post-test (Y)	ส่วนต่าง (Y-X)	ร้อยละ
1	นายสิทธิพนันท์ แก้วเนตร	6	16	10	50
2	นายธนพล สุดเลิศศิลป์	10	17	7	30
3	นายกัลย์พล อุดมสุข	5	14	9	45
4	นายกวีต บุญเมฆ	8	15	7	35
5	นายชัยโย อางอ่อนศรี	6	14	4	20
6	นายรัฐพงษ์ พันธุ์งาม	5	13	8	40
7	นายจักรกฤษณ์ มะหะหมัดจำเจริญ	8	16	8	40
8	น.ส. กนกวรรณ อางน้อย	8	14	6	30

9	น.ส.บุศรศดี สิทธิโชติ	8	15	7	35
10	น.ส.กัญญา ศรีพลพา	10	14	7	35
11	น.ส.จิณพิชญุชา ทัดทองคำ	10	16	6	30
12	น.ส.ศิริพร บกหมื่นไวย	8	14	6	30
13	น.ส.เกศรินทร์ อนุชัย	10	17	7	35
14	น.ส.รวีกานต์ กระจง	6	16	10	50
15	น.ส.ประภาพรณ คงเกตุ	8	14	6	30
16	นายถิรวิษณุ พวงบุญ	4	10	6	30
	รวม	120	235	114	565
	$\bar{X}$	7.50	14.69	7.13	35.31

จากตารางที่ 1.2 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 7.50 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 14.69 ซึ่งพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยมีการพัฒนาการของคะแนนระหว่าง 4 – 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.00 – 50.00

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการใบ้คำ

ในการให้ค่าคะแนนของคำถามที่เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มีการแปลความหมายของคะแนน ทางคณะผู้วิจัยได้ใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเป็นเกณฑ์ (ลิเคิร์ต (Likert technique))

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ทางผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการใบ้คำ สำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวช.2/1 โดยการนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบของตาราง ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ความรู้สึกที่มีต่อกิจกรรมการไปค้า

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 2.1 เพศของนักเรียนในการเรียนการสอนเรื่องการพัฒนาการช่วยจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับมัลคฤเทศก์ โดยใช้กิจกรรมการไปค้า (ไปหัวต่อท้าย)

เพศ	จำนวน	$\bar{X}$
ชาย	8	50.00
หญิง	8	50.00
รวม	16	100.00

จากตารางที่ 2.1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของเพศนักเรียนชายมีค่าเท่ากับ 50.00 และค่าเฉลี่ยของเพศนักเรียนหญิงมีค่าเท่ากับ 50.00

ส่วนที่ 2 ความรู้สึกที่มีต่อกิจกรรมการไปค้า (ไปหัวต่อท้าย)

ตารางที่ 2.2 คะแนนความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนเรื่องการพัฒนาการช่วยจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับมัลคฤเทศก์ โดยใช้กิจกรรมการไปค้า

คนที่	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8	ข้อ 9	ข้อ 10
1	5	5	4	4	5	5	5	3	5	5
2	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4
3	5	4	4	5	5	4	3	5	5	5
4	4	5	4	5	5	4	4	4	4	5
5	3	4	3	5	5	3	5	5	5	5
6	4	4	3	5	5	5	5	5	5	5
7	4	4	4	5	5	3	5	5	5	5
8	5	4	5	4	5	5	5	4	4	5
9	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5
10	4	5	4	3	5	5	5	4	5	3
11	4	4	5	4	4	5	4	4	3	5
12	4	4	5	4	4	5	4	4	4	5
13	4	4	3	3	5	5	4	4	4	4
14	5	4	5	4	5	5	4	4	5	5

15	4	3	4	5	5	4	4	4	3	4
16	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5
ผลรวม	70	68	66	70	78	73	72	70	72	75
$\bar{X}$	4.38	4.25	4.25	4.38	4.88	4.56	4.50	4.38	4.50	4.69
SD	0.62	0.58	0.72	0.72	0.34	0.73	0.63	0.62	0.73	0.60

จากตารางที่ 2.2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในเรื่อง มีความรู้สึกสนุกกับกิจกรรมการไปคำ ($\bar{X} = 4.88$) รองลงมาคือความพึงพอใจในเรื่อง นักเรียนรู้สึกชอบกิจกรรมการไปคำ ($\bar{X} = 4.69$) และมีความพึงพอใจในเรื่อง กิจกรรมการไปคำทำให้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.56$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน/การแปลผลความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน-สอน เรื่องการ พัฒนาการช่วยจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับมรดกเทศก์ โดยใช้กิจกรรมการไปคำ

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	กิจกรรมการไปคำทำให้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น	4.38	0.62	พึงพอใจมากที่สุด
2	กิจกรรมการไปคำทำให้มีความรู้มากขึ้น	4.25	0.58	พึงพอใจมากที่สุด
3	กิจกรรมการไปคำทำให้จำได้แม่นยำขึ้นกว่าเดิม	4.25	0.72	พึงพอใจมากที่สุด
4	กิจกรรมการไปคำทำให้กระตือรือร้นในการหา ความหมายของคำ	4.38	0.72	พึงพอใจมากที่สุด
5	มีความรู้สึกสนุกกับกิจกรรมการไปคำ	4.88	0.34	พึงพอใจมากที่สุด
6	กิจกรรมการไปคำทำให้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนมากขึ้น	4.56	0.73	พึงพอใจมากที่สุด
7	กิจกรรมการไปคำทำให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.50	0.63	พึงพอใจมากที่สุด
8	ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ในการทำงานซึ่งกันและกัน	4.38	0.62	พึงพอใจมากที่สุด
9	มีส่วนช่วยในกิจกรรมการไปคำ	4.50	0.73	พึงพอใจมากที่สุด
10	นักเรียนรู้สึกชอบกิจกรรมการไปคำ	4.69	0.60	พึงพอใจมากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.48	0.63	พึงพอใจมากที่สุด

จากตารางที่ 2.3 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนเรื่อง การพัฒนาการช่วยจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับมัลกุเทศก์ โดยใช้กิจกรรม การไปคำอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่า นักเรียนมีความ พึงพอใจในระดับมากที่สุดในเรื่อง มีความรู้สึกสนุกกับกิจกรรมการไปคำ ($\bar{X} = 4.88$) รองลงมา มี ความพึงพอใจในเรื่อง นักเรียนรู้สึกชอบกิจกรรมการไปคำ ($\bar{X} = 4.69$) และมีความพึงพอใจในเรื่อง กิจกรรมการไปคำทำให้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.56$) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการช่วยจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับ มัลกุเทศก์โดยกิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย) ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2/1 ผู้วิจัยสรุปประเด็นต่าง ๆ ตามความหมายในการวิจัย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย) สำหรับนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 (ชัยงค์ พรหมวงศ์และคณะ 2520 : 136-142) ซึ่งจากการทดลองใช้แบบทดสอบ พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 37.50 ส่วนคะแนนทดสอบหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 73.44 นั่นคือประสิทธิภาพของ แบบทดสอบโดยใช้กิจกรรมไปคำสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป ถือว่าแบบทดสอบมี ประสิทธิภาพดีมาก
2. ความสามารถในการจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับมัลกุเทศก์ หลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมไปคำ (ไปหัวต่อท้าย) สูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผล

จากการศึกษาข้อมูลของนักเรียนระดับ ปวช. 2/1 จำนวน 16 คน พบว่ามีนักเรียนชายคิด เป็นร้อยละ 50 และนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 50 เท่ากัน ผลการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม การไปคำ (ไปหัวต่อท้าย) ในวิชามัลกุเทศก์ เรื่องการจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทยที่ เกี่ยวข้องกับมัลกุเทศก์โดยกิจกรรมการไปคำ(ไปหัวต่อท้าย)วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร จำนวน 16 คน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนในเรื่อง การจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทย ในวิชา มัลกุเทศก์ โดยกิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย) ของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 7.50 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 37.50 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 14.69 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 73.44 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยมีการพัฒนาการของคะแนนระหว่าง 4 – 10 คะแนน คิดเป็นร้อย ละของคะแนนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.00 – 50.00

2. ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนเรื่อง การจำส่วนต่าง ๆ ของสถาปัตยกรรมไทย ในวิชามัคคุเทศก์ โดยกิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย) โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในเรื่อง มีความรู้สึกสนุกกับกิจกรรมการไปคำ ($\bar{X} = 4.88$) รองลงมาที่มีความพึงพอใจในเรื่อง นักเรียนรู้สึกชอบกิจกรรมการไปคำ ($\bar{X} = 4.69$) และมีความพึงพอใจในเรื่อง กิจกรรมการไปคำทำให้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.56$) ตามลำดับ

ดังนั้น จากผลวิเคราะห์สามารถเห็นได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบในกิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย) ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งยังชอบที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อให้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งนี้

1. ควรส่งเสริมการสอน โดยใช้กิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย) ในการเรียนในรายวิชาทั่ว ๆ ไป เพราะการสอนโดยใช้กิจกรรมการไปคำ จะทำให้นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาด้วยตนเอง และนักเรียนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น

2. ก่อนทำการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย) ควรมีการแนะนำให้นักเรียนจับกลุ่มการเรียนก่อน เพราะนักเรียนอาจเกิดความสับสนหรือไม่เข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนโดยวิธีการไปคำ และอาจส่งผลให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้

3. ควรแนะนำข้อดีของการจัดการเรียนการสอนโดยกิจกรรมการไปคำ (ไปหัวต่อท้าย) เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอยากทำกิจกรรมมากขึ้น และจะส่งผลให้การจัดกิจกรรมนั้นประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรประยุกต์การจัดการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมการไปคำ ในรายวิชาอื่นๆ
2. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

- กวีกันต์ กลั่นมา (2557). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STD ร่วมกับ TGT เรื่อง *Instructions and Directions, Announcements, and Sighs*. การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นพดล คำเรียง (2549). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5.สุพรรณบุรี : โรงเรียนอุ้มทอง.
- เพื่อนช่วยเพื่อนวิชาภาษาอังกฤษ (ออนไลน์).
<http://www.happyreading.in.th/article/detail.php?id=192> สืบค้น ณ วันที่ 4 ธ.ค. 58
- มณี บุญญาติัย (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ศศม. (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัฐวิทย์ ศรีดาวเรือง และ คมศักดิ์ เปี่ยมแสง (2553). ศึกษาผลการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนของนักศึกษาในรายวิชาการศาสตร์เครื่องกล (รหัส 2101-2209). วิจัยเชิงปฏิบัติการ. เชียงใหม่ : โรงเรียนโปลีเทคนิคลานนา.
- สันติ เล็กสุขุม (2547). *ประวัติศาสตร์ศิลปะไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ.
- สุชาดา สุขบันเทิง (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง อัตราส่วนตรีโกณมิติและการนำไปใช้โดยใช้ชุดการเรียนแบบกลุ่มช่วยเหลือเพื่อน (TAI) กับการเรียนแบบปกติ. ปรินญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุภาพร แจ่มศรี (2552). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีกิจการพิเศษระดับชั้น ปวช. 2/2 แผนกการบัญชีโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน. วิทยานิพนธ์ (บช.ม.การบัญชี). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุภาพร มากแจ้ง (2539). *หลักมัดคุเทศก์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- อัญชลี อินสมพันธ์ (2555). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้โปรแกรมประมวลผลคำโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน. การวิจัยในชั้นเรียน. เชียงใหม่ : วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ.

